

บทที่ 2

แนวคิดทฤษฎีและผลงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

ปัจจัยที่จะตอบสนองและช่วยเหลือนักลงทุน ในการตัดสินใจซื้อหลักทรัพย์ก็คือการวิเคราะห์ตัวหลักทรัพย์ ซึ่งวิธีการวิเคราะห์หลักทรัพย์สามารถแบ่งออกได้เป็น 2 ประเภท ดังนี้

1. การวิเคราะห์ปัจจัยพื้นฐาน (Fundamental Analysis)
2. การวิเคราะห์ทางเทคนิค (Technical Analysis)

2.1 การวิเคราะห์ปัจจัยพื้นฐาน (Fundamental Analysis)¹

การวิเคราะห์ปัจจัยพื้นฐานนี้ เป็นการวิเคราะห์ถึง ภาวะเศรษฐกิจ การวิเคราะห์อุตสาหกรรม การวิเคราะห์บริษัท ซึ่งมีรายละเอียดดังนี้

2.1.1 การวิเคราะห์ทางด้านเศรษฐกิจ

แนวโน้มการลงทุนในตลาดหลักทรัพย์และราคาหลักทรัพย์ จะขึ้นอยู่กับแนวโน้มของภาวะเศรษฐกิจ ประกอบด้วยการพิจารณาจากปัจจัยทางเศรษฐกิจต่างๆ ได้แก่ อัตราการเจริญเติบโตของผลิตภัณฑ์มวลรวมประชาชาติ หรือ GNP อัตราเงินเฟ้อ อุปสงค์และอุปทานของเงินทุน ปัจจัยทางเศรษฐกิจเหล่านี้ จะมีส่วนเกี่ยวข้องกับอุปสงค์ของสินค้าและต้นทุนการผลิต ซึ่งจะมีผลกระทบต่อภาวะอุตสาหกรรมและมีผลผลกระทบต่อการดำเนินงานของธุรกิจ

2.1.2 การวิเคราะห์ทางด้านอุตสาหกรรม

การวิเคราะห์ทางด้านอุตสาหกรรมจะต้องพิจารณาถึง²

1. ลักษณะโครงสร้างของอุตสาหกรรม
2. นโยบายของรัฐบาลที่มีต่ออุตสาหกรรมประเทศนี้
3. อุปสงค์ของการบริโภคสินค้าหรือบริการของอุตสาหกรรม
4. วัสดุดิบที่ใช้เป็นปัจจัยในการผลิตและแรงงานอุตสาหกรรมในปัจจุบันและอนาคต
5. ประเภทของอุตสาหกรรมแบ่งตามวงจรธุรกิจ
6. อุตสาหกรรมนี้อยู่ในระยะใดของวงจรอุตสาหกรรม

¹ สุธีรา ตั้งตระกูล, ความสามารถในการพยากรณ์ของการวิเคราะห์ทางเทคนิคและการวิเคราะห์ทางเศรษฐศาสตร์ของการเคลื่อนไหวของราคาหุ้น กลุ่มนิเทศฯ และกลุ่มเงินทุนหลักทรัพย์, วิทยานิพนธ์เศรษฐศาสตร์มหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ 2540, หน้า 20-24.

² สุโภจน์ ศรีแก้ว, การวิเคราะห์หุ้นกู้นิเทศฯ และกลุ่มเงินทุนหลักทรัพย์, วิทยานิพนธ์เศรษฐศาสตร์มหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ 2535, หน้า 11-13.

2.1.3 การวิเคราะห์บริษัท

เมื่อการวิเคราะห์ด้านเศรษฐกิจ ทำให้ทราบทิศทางการขยายตัวของเศรษฐกิจแล้วจากนั้นก็ มาวิเคราะห์เลือกอุตสาหกรรมที่ควรลงทุน เมื่อเลือกอุตสาหกรรมที่ควรลงทุนได้แล้ว ก็มาถึงการ เลือกบริษัทที่จะลงทุนต่อไป การวิเคราะห์บริษัทนอกจากที่จะพิจารณาถึงลักษณะการประกอบการ ส่วนแบ่งตลาด ชื่อเสียงของบริษัท ความสามารถของผู้บริหารและนโยบายการขยายกิจการแล้วยัง ต้องพิจารณาถึงฐานะการเงินและประสิทธิภาพในการดำเนินงานของบริษัท โดยวิเคราะห์เปรียบ เทียบข้อมูลการเงินของบริษัทปีนี้ เทียบกับปีที่ผ่านมาหรือเลือกปีใดปีหนึ่งเป็นปีฐาน แล้วเทียบว่า รายการในงบการเงินของปีต่างๆ เป็นกี่เปอร์เซ็นต์ของปีฐานและการเงินของบริษัท ในอนาคต หากการประมาณการงบการเงิน นอกจากนี้ยังควรวิเคราะห์ข้อมูลของบริษัทอื่นที่อยู่ใน อุตสาหกรรมเดียวกันด้วย

สำหรับนักวิเคราะห์หลักทรัพย์หรือนักลงทุน การพิจารณาถึงปัจจัยทางด้านเศรษฐกิจ อุตสาหกรรมและตัวธุรกิจ จะเป็นสิ่งสำคัญต่อการตัดสินใจเลือกเวลาการลงทุนและเลือกหลักทรัพย์ ที่จะลงทุนได้จากอุตสาหกรรมประเภทต่างๆ ซึ่งโดยส่วนใหญ่จะเป็นการลงทุนในระยะกลางและ ระยะยาว นอกจากการวิเคราะห์ปัจจัยพื้นฐานเหล่านี้แล้ว การวิเคราะห์หลักทรัพย์ทางเทคนิคนั้น ทำ ให้นักลงทุนทราบว่าควรซื้อหรือขายหลักทรัพย์ในช่วงเวลาใด³

2.2 การวิเคราะห์ทางเทคนิค (Technical Analysis)

การวิเคราะห์หุ้นด้วยปัจจัยทางเทคนิค นักวิเคราะห์จะศึกษาพฤติกรรมมวลชนของนักลง ทุนในตลาด โดยพิจารณาจากราคาหุ้นและปริมาณการซื้อขาย เพื่อนำมาวิเคราะห์ถึงแนวโน้มของ ราคาหุ้นที่จะเกิดขึ้น โดยอาศัยหลักการทางคณิตศาสตร์และรูปแบบของราคา⁴

สมนตฐานของการวิเคราะห์ทางเทคนิคจากบทความของ Robert A. Levy มีดังนี้⁵

1. นุ่มน้ำตลาด จะประเมินได้จากผลกระทบของอุปสงค์และอุปทาน

³ เพชรี ขุมทรัพย์, หลักการลงทุน (กรุงเทพฯ : สำนักพิมพ์มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์, 2539), หน้า 373-380.

⁴ ป.ดัชนี, จิตวิทยาการลงทุนและการวิเคราะห์หุ้นด้วยปัจจัยทางเทคนิค (กรุงเทพฯ : สำนัก พิมพ์เบี้ยฟ้า, 2537), หน้า 40.

⁵ ปนัดดา อินทร์พรหม และ จิติวุฒิ สุขพรชัยกุล, การวิเคราะห์หุ้นอย่างนักลงทุนมืออาชีพ (กรุงเทพฯ : สำนักพิมพ์ธรรมนิพิ, 2535), หน้า 235-236.

2. อุปสงค์และอุปทาน อาจเป็นผลมาจากการความรู้สึกนึกคิด อารมณ์ การคาดเดา ดังนั้นจึงมีผลต่อค่าเฉลี่ยของตลาดอย่างต่อเนื่องและอัตโนมัติ
3. ราคากลางมีแนวโน้มจะเคลื่อนไหวในลักษณะต่อเนื่องไปเรื่อยๆ ในช่วงระยะเวลาหนึ่ง
4. การเปลี่ยนแปลงในแนวโน้มราคานี้ผลจาก การเปลี่ยนแปลง ในอุปสงค์และอุปทาน

การวิเคราะห์ทางเทคนิคเป็นวิธีที่ควรจะใช้ควบคู่ไปกับ การวิเคราะห์ปัจจัยพื้นฐานแทนที่จะเป็นวิธีที่จะนำมายังการวิเคราะห์ปัจจัยพื้นฐาน โดยจะเป็นการยืนยันสิ่งที่ค้นพบได้จากการวิเคราะห์ปัจจัยพื้นฐาน

นักวิเคราะห์ทางเทคนิคจะไม่ประเมินมูลค่าในลักษณะที่กลุ่มนักวิเคราะห์ปัจจัยพื้นฐานนำมาใช้ แต่จะเชื่อว่า แรงกดดันทางด้านอุปสงค์และอุปทานจะมีผลกระทบต่อราคากลางและปริมาณการซื้อขายหุ้น จากการตรวจสอบรูปแบบการเคลื่อนไหวดังกล่าว จะมีผลให้สามารถคาดคะเนว่า ราคากลางจะเคลื่อนไหวสูงขึ้นหรือลดลง และมีจำนวนการเปลี่ยนแปลงมากน้อยเพียงใด นักวิเคราะห์ทางเทคนิคเชื่อว่า การขึ้นลงของราคางานจะแสดงให้ทราบถึงแรงกดดันทางด้านอารมณ์หรือความรู้สึกของผู้ลงทุน ตลอดจนจิตวิทยาของผู้ลงทุน นอกจากนี้การเคลื่อนไหวของราคากลางที่เกิดขึ้นได้แล้วซึ่งก็เป็นระยะเวลาหนานพอด้วยความสามารถสืบหาได้

ดังนั้น การวิเคราะห์ทางเทคนิค จึงอาจจะนำมาใช้ประโยชน์ได้มากขึ้นเมื่อนำมาใช้ควบคู่กับการวิเคราะห์ปัจจัยพื้นฐาน เนื่องจากการวิเคราะห์ปัจจัยพื้นฐานจะมีผลให้ผู้วิเคราะห์สามารถคาดคะเนอัตราผลตอบแทนในช่วงระยะเวลาที่ถือหุ้น และความเสี่ยงที่ได้รับ แต่หากข้อมูลดังกล่าวไม่สามารถจะช่วยในการบอกให้ทราบถึง ควรจะทำการซื้อหรือขายได้ด้วยตัวมันเอง การวิเคราะห์ทางเทคนิคจึงมีประโยชน์ในการบอกให้ทราบถึง จังหวะเวลาในการสั่งคำสั่งซื้อหรือคำสั่งขาย ซึ่งคำสั่งนี้อาจจะเป็นผลมาจากการคาดคะเนอัตราผลตอบแทนและความเสี่ยง ทำให้นักวิเคราะห์ทางเทคนิคสามารถมั่นใจได้ว่าจะเกิดการลดลงของราคากลาง การเลื่อนการซื้อหุ้นให้ยาวออกไป ถ้าหากวิเคราะห์นั้นตัดสินใจถูกต้อง จะมีผลต่อการเพิ่มอัตราผลตอบแทนในช่วงระยะเวลาที่ถือหุ้นให้มากขึ้น ในทำนองตรงข้าม นักลงทุนอาจจะขอเลื่อนคำสั่งขายออกไป หากการวิเคราะห์จากแผนภูมิแสดงให้เห็นถึงการเพิ่มขึ้นของราคากลาง

นักวิเคราะห์ทางเทคนิคจะระบุให้ทราบถึงแนวโน้ม (Trend) และยังบอกให้ทราบว่า แนวโน้มของราคากลางจะสิ้นสุดเมื่อใด และราคาที่เคลื่อนไหวในทิศทางตรงข้ามจะเริ่มเกิดขึ้นเมื่อใด

ปัญหาที่นักวิเคราะห์ทางเทคนิคต้องมุ่งความสนใจก็คือ บอกให้ทราบถึงจุดวิกฤตของเส้นแนวโน้ม และการเปลี่ยนแปลงที่แท้จริงในสันแนวโน้มราคาหุ้น⁶

ประเด็นสำคัญที่นักวิเคราะห์ทางเทคนิคพิจารณา คือ ราคาหุ้นที่เปลี่ยนแปลง และสถิติเกี่ยวกับราคาหุ้น และปริมาณซื้อขายโดยจะใช้เครื่องมือหรือเครื่องชี้ (Indicators) ที่จะช่วยในการประเมินราคา-ปริมาณการซื้อขาย อุปสงค์-อุปทาน ในตลาด

2.3 ผลงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

ดร. สมชาย ภาคภูมิวัฒน์ (2523) ได้วิเคราะห์ตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย โดยใช้ พฤติกรรม Dow ในช่วงปี 2520-2522 ซึ่งได้ข้อสรุปว่า พฤติกรรม Dow สามารถนำมาใช้อธิบายแนวโน้มของราคาหลักทรัพย์ในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยได้ และเมื่อวันนักลงทุนจะไม่มีโอกาสที่จะซื้อหุ้นได้ในราคามาตรฐานหรือขายหุ้นได้ในราคากลางๆ แต่นักลงทุนมีโอกาสได้กำไรจากส่วนต่างของราคาได้

ศรี การเจริญดี, สุชาติ สักการโภคล และ โสภณ โรจน์ธรรมรงค์ (2524) ศึกษาปัจจัยที่มีผลต่อการเปลี่ยนแปลงของราคาหลักทรัพย์ โดยนำบทคุณภูมิปริมาณเงินมาประยุกต์ใช้ในการอธิบาย และทดสอบความสัมพันธ์ของมูลค่าการซื้อขายหลักทรัพย์ และราคาหลักทรัพย์ กับอัตราการเปลี่ยnm มีอ ของหลักทรัพย์ เพื่อพิจารณาว่าตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยเป็นตลาดของนักลงทุนหรือนักเก็งกำไร โดยใช้ข้อมูลรายเดือนตั้งแต่ปี 2518-2523 ผลการศึกษาสรุปได้ว่า ในระยะสั้น ปริมาณเงินทุนหมุนเวียนไม่มีความสัมพันธ์กับราคาและมูลค่าการซื้อขาย หลักทรัพย์มากนัก การเคลื่อนไหวส่วนใหญ่จะเป็นบทบาทของนักเก็งกำไรมากกว่านักลงทุน สำหรับในระยะยาว การทดสอบไม่สามารถแสดงผลได้ชัดเจนมากนักเนื่องจากข้อจำกัดทางข้อมูล แต่พอสรุปได้ว่า อัตราการเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจ ภาวะเงินเพื่อ ปริมาณเงินทุนหมุนเวียนในตลาด น่าจะมีอิทธิพลต่อการเคลื่อนไหวของภาวะตลาดหลักทรัพย์ในระดับหนึ่ง

เจน ประสิทธิ์ล้ำคำ (2526) ศึกษาพฤติกรรมการเคลื่อนไหวของราคาหุ้นในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย เพื่อทดสอบว่า การเคลื่อนไหวของราคานี้เป็นไปตามพฤษฎี Random Walk หรือไม่ โดยใช้ข้อมูลรายวันและรายสัปดาห์ของหลักทรัพย์รายบริษัทจำนวน 20 หลักทรัพย์ ที่มีการซื้อขายมากสุดในช่วงปี 2520-2524 ผลการศึกษาสรุปได้ว่า การเคลื่อนไหวของราคาหลักทรัพย์ไม่เป็นไปตามพฤษฎี Random Walk จากการศึกษาพบว่า การเปลี่ยนแปลงของราคาหลักทรัพย์มี

⁶ ปันดดา อินทร์พรหม, และ สุติวุฒิ สุขพรชัยกุล. “การวิเคราะห์ทางเทคนิค”. ใน การวิเคราะห์หุ้นอย่างนักลงทุนมืออาชีพ. หน้า 236. กรุงเทพฯ : สำนักพิมพ์ธรรมนิตร, 2535

ลักษณะเป็นวัฏจักร ข้อมูลราคาหลักทรัพย์ในอดีตสามารถนำมาศึกษาถึงพฤติกรรมการเคลื่อนไหวของราคาหลักทรัพย์ในอนาคตได้

นอกจากนี้ ยังได้ทำการศึกษาแนวโน้มการเคลื่อนไหวของราคาหลักทรัพย์ โดยใช้การวิเคราะห์ทางเทคนิค โดยศึกษาจากรูปแบบของราคา และ การวิเคราะห์ห่วงจรถาดหุ้น ในการศึกษารูปแบบของราคา ได้เลือกรูปแบบของราคามาศึกษาอย่างรูปแบบด้วยกันคือ รูปแบบเส้นแนวโน้ม ลง รูปแบบหัวกับไหล่ที่ชุดยอด รูปแบบงานคว่า รูปแบบสี่เหลี่ยมผืนผ้า และ รูปแบบสามเหลี่ยม มาเป็นเครื่องมือในการแสดงจังหวะการซื้อขาย ซึ่งผลการศึกษาสรุปได้ว่าเครื่องมือเหล่านี้สามารถแสดงจังหวะการซื้อขายที่เหมาะสมได้

Yamaguchi Takahira (2532) มีแนวความคิดเกี่ยวกับการวิเคราะห์ทางเทคนิคจาก Granville's Law โดยใช้เครื่องมือที่เรียกว่า “Moving Average Line” และ “Moving End Price Line”

Moving Average Line (MAL) เป็นการหาค่าเฉลี่ยของราคากลางของหุ้น ในช่วงเวลาที่กำหนด ซึ่งในการศึกษาใช้ระยะเวลา 13 สัปดาห์ (13MAL) และ 26MAL การวิเคราะห์ MAL นี้ พิจารณาที่ Division ซึ่งเป็นค่าที่แสดงถึงความสัมพันธ์ระหว่างราคาหุ้นกับ MAL ถ้าหุ้นตัวใดมีค่า Division มากกว่า 30% จะแสดงว่าหุ้นตัวนั้นได้รับความนิยมในการลงทุนมาก อีกส่วนหนึ่งที่พิจารณาคือ Cross ซึ่งแสดงถึงการเพิ่มขึ้นของ 13MAL เพิ่มมากกว่า 26MAL ซึ่งมีความหมายว่าราคาหุ้นมีแนวโน้มเพิ่มขึ้น และ Dead Cross แสดงถึงการลดลงของ 13MAL ลดลงมากกว่า 26MAL ซึ่งมีความหมายว่าราคาหุ้นมีแนวโน้มลดลง

สุธีรา ตั้งตะภูต (2540) ศึกษาความสามารถในการพยากรณ์ของการวิเคราะห์ทางเทคนิคและทางเศรษฐศาสตร์ของการเคลื่อนไหวของราคาหุ้น กลุ่มนานาชาติและเงินทุนและหลักทรัพย์ในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย ในการวิเคราะห์ทางเทคนิคที่ใช้ในการศึกษาใช้เครื่องมือทางเทคนิค 17 ประเภทในการวิเคราะห์การเคลื่อนไหวของราคาหลักทรัพย์ทั้งสองกลุ่ม ในช่วงเวลาตั้งแต่วันที่ 29 เมษายน 2535 ถึง วันที่ 15 สิงหาคม 2539

ผลการศึกษาพบว่า เครื่องมือทางเทคนิคที่ดีที่สุดที่ใช้ในการศึกษาวิเคราะห์ความสามารถในการพยากรณ์ของการวิเคราะห์ทางเทคนิคและทางเศรษฐศาสตร์ของการเคลื่อนไหวของราคาหุ้น ทั้งสองกลุ่มนี้คือ Sample Moving Average (SMA) และ Relative Strength Index (RSI) การใช้ SMA และ RSI ร่วมกันสามารถทำกำไรมากที่สุดให้กับหุ้น 11 หลักทรัพย์จากทั้งหมด 16 หลักทรัพย์ในกลุ่มนานาชาติ โดยคิดเป็น 68.75% และมี Rate of Return โดยเฉลี่ยต่อปีคิดเป็น 134.32% เครื่องมือที่สามารถทำกำไรมากเป็นอันดับสองคือ Moving Average ซึ่งมี Rate of Return โดยเฉลี่ยต่อปีคิดเป็น 79.78% ส่วนเครื่องมือที่สามารถทำกำไรมากเป็นอันดับสามคือ O-MAC-M ซึ่งมี Rate

of Return โดยเฉลี่ยต่อปีคิดเป็น 57.18% และเครื่องมือที่สามารถทำกำไรเป็นอันดับสี่คือ MACD ซึ่งมี Rate of Return โดยเฉลี่ยต่อปีคิดเป็น 22.32%

ในขณะเดียวกันนั้น SMA และ RSI สามารถทำกำไรที่สุดให้กับหุ้น 30 หลักทรัพย์จากทั้งหมด 47 หลักทรัพย์ในกลุ่มเงินทุนและหลักทรัพย์ โดยคิดเป็น 63.83% และมี Rate of Return โดยเฉลี่ยต่อปีคิดเป็น 469.36% เครื่องมือที่สามารถทำกำไรเป็นอันดับสองคือ O-MAC-M ซึ่งมี Rate of Return โดยเฉลี่ยต่อปีคิดเป็น 95.22% ต่อมาเครื่องมือที่สามารถทำกำไรเป็นอันดับสามคือ Moving Average ซึ่งมี Rate of Return โดยเฉลี่ยต่อปีคิดเป็น 83.49% และเครื่องมือที่สามารถทำกำไรเป็นอันดับสี่คือ MACD ซึ่งมี Rate of Return โดยเฉลี่ยต่อปีคิดเป็น 63.59% และจากการคำนวณค่าดัชนีตลาด จะแสดงให้เห็นว่า มูลค่าการซื้อขายหลักทรัพย์โดยเฉลี่ยในแต่ละเดือนของทุกๆ ปีนั้นมีมูลค่าโดยเฉลี่ยแล้ว สูงหรือต่ำกว่าค่าเฉลี่ยของการซื้อขายหลักทรัพย์ทั้งหมดโดยรวม จากการคำนวณค่าดัชนีตลาดพบว่า เดือนที่มีการซื้อขายต่ำกว่าค่าฐาน มีทั้งหมด 6 เดือน ได้แก่ เดือนกุมภาพันธ์ เดือนเมษายน เดือนพฤษภาคม เดือนกันยายน และเดือนพฤษจิกายน และเดือนที่มีการซื้อขายที่มากกว่า หรือสูงกว่าค่าฐานทั้งหมดได้แก่ เดือนมกราคม เดือนมิถุนายน เดือนกรกฎาคม เดือนสิงหาคม เดือนตุลาคม และเดือนธันวาคม